

that should be directed at upgrading and modernization of traditional sectors of industry and the introduction of system of accelerated depreciation charges for businesses. Western regions of Ukraine, such as Vinnytsia, Zhytomyr, Lutsk, Ternopil, Chernihiv are experiencing other problems, including limited employment opportunities. Therefore, it makes sense to direct government efforts to create regional clusters or industrial complexes, providing significant mobilization of capital in these conditions. Improvement of the situation could be reached by change in the law and exemptions, aiming the government efforts at infrastructure development in these regions, that would be able to attract significant private capital, including foreign.

Key words: *region, gross regional product, gross added value, regional development imbalances, competitiveness.*

УДК 330.131.3

М. О. Седляр

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПРОБЛЕМИ НА ШЛЯХУ ФОРМУВАННЯ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Все більша кількість країн намагається здійснити перехід до нової економіки, яка орієнтується на використання таких ресурсів як знання та втіленні останніх у інноваціях. Однак формування такої економіки пов'язане із появою абсолютно іншого роду проблем, які постають перед державою та суспільством. Їх вчасна ідентифікація дозволить ліквідувати небезпеки і ризики, що з ними пов'язані, ще до того, як вони почнуть здійснювати свій негативний вплив на національну економіку.

Ключові слова: *нова економіка, економіка струсів, віртуальні пірати, партизани бізнесу, фрілансер.*

Постановка проблеми. Реалізація стратегії формування інноваційної моделі розвитку України в значній мірі залежить від дії внутрішніх факторів, здатності вітчизняної економіки до інноваційної модернізації, рішучості та компетентності органів державної влади тощо. Втілення в життя такого плану безсумнівно зближуватиме наше суспільство із високорозвиненим постіндустріальним, сприятиме формуванню в нашій державі нової економіки.

Безсумнівно, рух України в напрямку побудови економіки знань відкриває перед нашою державою нові горизонти розвитку, однак, разом з тим, пришвидшення процесу становлення нової економіки в інших країнах вказує на формування кардинально інших проблем, з якими їм доводиться стикатися. Оскільки в Україні К-суспільство (тобто суспільство знань) знаходиться в ембріональному стані, необхідно вже сьогодні враховувати ті макроекономічні ризики та проблеми, які породжені новою економікою, оскільки вони в значній мірі блокуватимуть процес прогресивного розвитку українського суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування нової економіки уже досліджується кілька десятиліть. Її вивченням займалися або продовжують займатися такі іноземні вчені, як Р. Алкалі, Л. Гохберг, У. Деминг, П. Друкер, В. Іноземцев, Х. Клодт, Д. Мартін, М. Кастельс, Р. Кроуфорд, П. Ромер, Р. Феинберг та багато інших. В Україні цим питання активно займаються такі науковці, як А. Арсеєнко, А. Гальчинський, В. Геєць, П. Єщенко, В. Онищенко, Л. Федулова та ін. Однак більшість ранніх праць являються теоретизованими, мало спрямованими на

практичні сторони вивчення проблеми функціонування нової економіки. В цьому векторі працює значно менша кількість вітчизняних науковців. Дослідження окремих проблемних сторін практичних аспектів функціонування нової економіки займаються такі вчені, як Т. Ковальчук, А. Фатенок-Ткачук, К. Крупка, Т. Романюк та ін. Основна увага в цих дослідженнях зосереджується на перевагах, які отримують суспільства, які здійснять перехід до нової економіки, залишаючи осторонь вивчення можливих небезпек, загроз, наростаючих небезпек та негативних тенденцій, які з'являться у суспільстві знань. Тому вивчення цієї сторони проблеми повинно бути одним із ключових у сучасних дослідженнях становлення нової економіки.

Метою статті являється визначення головних проблем та загроз, які постають перед державами, в тому числі і в Україні, разом із формуванням у суспільстві нової економіки.

Виклад основного матеріалу. Нова економіка або економіка знань – це система людської діяльності, ознак, чинників і факторів, які в сукупності базуються на: по-перше, високому науково-технологічному та інтелектуальному потенціалі; по-друге, безпрецедентних інформаційних можливостях, які зумовлюють якісно новий стан виробничих відносин та продуктивних сил суспільства; по-третє, якості людського потенціалу, адекватній освітянській підготовці кадрів сучасної доби [2, с. 206]. Не природні ресурси, як вказує Таланчук П., не якість особливе географічне розташування, а саме якість людського потенціалу, якість суб'єктів усіх суспільних відносин, кадри забезпечать конкурентоспроможність, успішність країни у світі [12, с. 25].

Найбільш важливим атрибутом нової економіки вважаються інновації, зумовлені знаннями, відчутне збільшення наукомістких, високотехнологічних напрямів, здатних концентрувати й демонструвати науково-технічний та інформаційний прогрес.

Формування «нової економіки», з одного боку, підкреслює особливу роль інтелекту, а з іншого породжує нові дилеми, конфліктогенні суперечності та ризики, з якими раніше людство не стикалося. Унеможливлення чи мінімізація системних ризиків, які неминуче супроводжують цивілізаційні зміни та здобутки як в економіках окремих країн, так і в глобальному вимірі, стають усе більш тонким і складним процесом [4, с. 329]. Виживання України у таких умовах вимагає уміння швидко адаптуватися до «нових» викликів, вчасно реагувати та приймати адекватні рішення. Тому утвердження у світі «нової економіки» вимагає від нашої держави врахування тих тенденцій (як позитивних, так і негативних) та локалізованих сигналів, які здатні вплинути як на окремі держави, так і світову спільноту в цілому.

Нестабільність можна назвати однією із головних таких проблем нової економіки. В даному аспекті слід відмітити не кризи та кризові явища, а саме короткочасні флуктуації економіки. Оскільки їх кількість постійно зростає в умовах нової економіки. Яскравим фактом цього являється зменшення протягом останніх тридцяти років тривалості життя фірм [13, с. 57].

Спостерігається ситуація, коли нормою економічного життя стають «струси», коли економічних суб'єктів час від часу сколихують зміни. Динамізм, який пришов разом із автоматизацією, комп'ютеризацією та віртуалізацією, призводить до того, що більшість дійових осіб світової та національної економіки не встигають відслідковувати всі зміни, які відбуваються у різних суспільних сферах, особливо науці, техніці. Окремим флуктуалізуючим елементом являється розвиток Інтернет мережі, а також інтернет-суспільство, яке за своєю формою можна назвати віртуальним, але яке об'єднує у своїх кордонах людей різних вікових груп та країн з різних континентів.

У просторах «всесвітньої павутини» створюються та швидко поширюються віртуальні коаліції, здатних миттєво передавати, приймати, обробляти дані тощо. В

таких умовах відслідковувати всі тенденції національного та світового ринків неможливо. Через що більшість гравців ринку не здатні вчасно реагувати на всі короткочасні потрясіння. Тому все частіше науковці визначають нову економіку як економіку постійних змін, а деякі експерти говорять уже не про зміни, а про струси (churn)[11; 13, с. 57].

Відтак, у мовах розвитку «економіки струсів» відповідно зростатиме і рівень макроекономічних ризиків в українському суспільстві. Українська економіка, яка і без цього досить болісно реагує на будь-які потрясіння (з економічної точки зору) у світовому господарстві, в умовах постійних змін приречена на вимирання. Вихід криється лише в оновленні – тобто модернізації ключових сфер суспільного життя і, в першу чергу, економіки.

Модернізація являтиметься своєрідним щитом або вакциною, яка здатна протидіяти негативним проявам за межами нашої країни, підтримувати «здоров'я» вітчизняної економіки, забезпечувати нормальне її функціонування.

Нова економіка або ж економіка змін являється новою якістю. У ній джерелом змін та одночасно піддаються змінам *споживачі, організації (підприємства), конкуренти, технології, капітал та держава*.

Споживачі в новій економіці стали активними індикаторами ринку. Саме вони являються головними замовниками існуючих товарів та послуг, і в значній мірі формують вищезазначені короткочасні струси. Все більше проявляється індивідуалізм, коли кожен покупець бажає отримати щось унікальне, не схоже на інше. Зникає масовість (масове виробництво), і більша увага звертається на обмежений випуск продукції, частіше оновлення товарного ряду продукції. У зв'язку з цим трансформується існуюча практика маркетингових досліджень. Зокрема, тривалі дослідження щодо просування продукції на ринок можуть бути причиною втрати сегменту, а отже і доходу. В таких умовах необхідно розвивати шосте чуття підприємливості – інтуїцію. Для прикладу можна назвати ринок мобільних телефонів, темпи зростання якого були досить стрімкі, що призвело до розширення модельного ряду даного товару. Однак випуск тачфонів та смартфонів на початку 2000-х років призвели до революції в даному сегменті: доки більшість виробників продовжували вдосконалювати «кнопочні» моделі (програмне забезпечення, функції, характеристики), виробники новинки змогли «захопити» клієнта, якому припав до душі новий високотехнологічний продукт. Компанії, які витрачали значні кошти на налагодження випуску «кнопочних» моделей зазнали значних збитків. Прошло трохи менше десятиліття, і на ринку з'явився новий товар – планшети, які значно скоригували динаміку продажу в цей раз вже двох продуктів: смартфонів та ноутбуків. Їх кількість щороку зростає, зменшуючи попит на інші (вищевказані) товари. Як бачимо, в таких умовах складно говорити про глобальні та цілеспрямовані дослідження, адже важко спрогнозувати бажання та вибір споживача, його сприйнятливість до інновацій. Деякі науковці стверджують, що необхідність у дослідженнях практично відпаде, оскільки більша частина товарів та засновуватиметься на безперервному потоці інновацій [13, с. 57]. Підтвердженням цьому являється гасло Акіо Моріта – засновника і успішного керівника протягом тривалого часу компанії Sony: «Уважно спостерігайте за тим, як живуть люди, навчайтеся інтуїтивно розуміти, що їм потрібно, і створюйте це. Не марнуйте час на дослідження ринку»[6, с. 114].

В Україні ж в даному плані спостерігається катастрофічна ситуація. Перед викликом нової економіки у формі «нових» споживачів вітчизняна промисловість виглядає просто безпорадно. Ні про який індивідуалізм мова не йде, особливо у сфері матеріального виробництва. Масовість, яка була притаманна СРСР, втратила свою актуальність. Величезні виробничі комплекси, здатні виробляти колосальні за обсягами

партії продукції в нових економічних умовах стають тягарем. В таких умовах виробники пропонують споживачам не те що вони хочуть, а те, що здатні виготовити.

Гасло «купуй українське» або «купуй вітчизняне» так і залишатиметься закликм надії, більше орієнтованим на прохання вітчизняних товаровиробників купувати мало кому потрібну вітчизняну продукцію. Нові реалії вимагають швидшої реакції на заклики населення, слідкування за динамікою та трендами. Тільки в таких умовах українські виробники зможуть конкурувати на вітчизняному та іноземному ринках. Технологічна модернізація, яка направлена на поліпшення якості продукції, в сумі із кваліфікованими інтуїтивно орієнтованими менеджерами та маркетингологами здатні просувати вітчизняну продукцію на ринки. Тоді у вітчизняні компанії інвестуватимуться кошти, вони будуть привабливими на ринку, а продукція матиме попит.

Як зазначає Іванов Д., в новій економіці успішна компанія створюється і структурується креативними комунікаціями. І таку креативність можна визначити, як здатність до нестандартних, або ще краще – екстравагантних та зухвалих рішень переключити на власний продукт та/або власну компанію увагу цільових груп [1, с. 56]. Тому майбутніх вітчизняних спеціалістів, які навчаються у ВНЗ, необхідно навчати такому креативізму, вмінню нестандартно мислити тощо. Адже досвід показує, що така хвиля креативу здатна піднести компанії на вершину капіталізації, основою діяльності яких являються принципи: гроші заробляються не на товарі і навіть не на бренду, а на тренду. Тобто на так званих коротких позиціях. Закінчення тренду проявляється потрясінням (струсом), яке дозволяє вже іншим компаніям вириватися в лідери.

Такі елементи «нової» економіки, «економіки струсів» (потрясінь) необхідно враховувати в подальшому розвитку вітчизняних компаній, і державі в тому числі, якщо ми бажаємо, щоб українська продукція користувалася попитом, та повсюдно знаходила масового споживача.

Зміни відбуваються, як ми вже відмічали, і з підприємствами (організаціями), які стають більш віртуалізованими у «новій економіці». Це спостерігається у появі замість традиційних вертикально інтегрованих компаній, гнучких та рухливих сітьових структур по управлінню компаніями [1, с. 45]. Зростає кількість віртуальних офісів, у яких можуть працювати люди, які зовсім не бачаться фізично один з одним. Використання віртуальних технологій, комутаційного з'єднання, віртуального простору дозволяє значно зменшувати рівень витрат, здійснювати пошук працівників. Щодо останнього, то яскравим прикладом являється всезростаюча кількість фрілансерів – висококваліфікованих людей, які працюють вдома, та шукають замовників через мережу Інтернет та соціальні мережі, або через спеціальні Інтернет-біржі, найвідомішими з яких, на сьогодні, являються «FreelanceSwitchJobs», «Elance», «oDesk» [5, 376]. На інтернет-біржі Elance зареєстровано 1 365 264 фрі-лансерів (у тому числі українських фрілансерів – 8021), а на oDesk – 1 445 945. За період функціонування сайту Elance (тобто починаючи із 1999 року) українські фрі-лансери заробили 21,1 млн. дол. (із загальної суми в 140 млн. дол.). Що стосується інтернет-біржі oDesk, то за кількістю робочих годин Україна посідає 4 місце після Індії, Філіппін та США, випереджуючи Росію, Китай, Канаду, Польщу та інші країни, а середня ставка погодинної оплати праці вітчизняних працівників складає 16 дол./год. [9; 10].

Тож вітчизняні підприємці повинні крокувати в ногу із часом та вимогами нової економіки, активно включатися у процеси віртуалізації, оскільки вони дають значні можливості та ряд переваг: зниження витрат, прискорення передачі та обробітку даних, спрощення процесів прийняття рішень (в першу чергу групових або колегіальних) тощо.

Сучасний етап розвитку країн характеризується поверненням до ідей протекціонізму. Однак така політика перейшла на зовсім інший рівень розвитку. Суб'єкти макрорівня намагаються захистити в більшій мірі не ринки, а інтелектуальні ресурси. В цьому плані науковці відмічають, що прискорення процесів дифузії знань і технологій актуалізували питання обмежень, які використовують розвинені країни з метою збереження власних лідируючих позицій сфері високих та стратегічно важливих технологій. Окрім очевидних режимів захисту інтелектуальної власності приватними корпораціями і ТНК, все більше задіюються різноманітні державні та міждержавні обмеження. Все більшого поширення набувають «неформальні» обмеження, які реалізуються через обмеження щодо продажу «проблемним» країнам або країнам опонентам (чи конкурентам) цілого ряду ключових технологій, а також створення таких умов, коли доступ до окремо визначених інновацій та технологій, або ж активів у сфері «хай-тек» для них стає вкрай проблемним [7, с. 10].

Віртуалізація економіки призвела до появи нових категорій – «віртуальних піратів» та «партизанів бізнесу», які становлять серйозну загрозу світовому бізнесу, великим монопольним гігантам тощо.

Віртуальні пірати займаються грабежем інтелектуальної власності, а партизани бізнесу – виготовляють продукцію, схожу із оригіналами, однак значно нищу по вартості, оскільки ціна на такі товари не включає в себе брендову та гламурну націнку. Пірати ж активно привласнюють додатковий прибуток від інтелектуальної власності, особливо авторських та суміжних прав. Україна, яка прагне вибудувати постіндустріальне суспільство, повинна активно протидіяти таким групам. Наділі рівень інтелектуалізації підприємств (як вітчизняних, так і світових) зростатиме, оскільки зростатиме частка високотехнологічної продукції, основу якого становить інтелектуальний капітал. Тому вдосконалення законодавства в сфері охорони інтелектуальної власності – це ще одна вимога нової економіки, яку слід враховувати. Бездіяльність в даній сфері може призвести до ізоляції України світовими державами, погіршення іміджу, а отже і привабливості інвесторів.

Відмова України йти в ногу із часом в сфері інтелектуалізації суспільства та відповідного захисту такого роду власності може обернутися для нашої країни багатомільйонними (якщо не мільярдними) збитками. А до цього все і рухається. Міжнародний альянс інтелектуальної власності – приватна спілка, яка об'єднує навколо себе сім асоціацій, що представляють інтерес понад 3200 компаній в США – звернувся до Американської Торгової Палати з вимогою вжити заходи проти України, спеціальних санкцій у зв'язку із значним поширенням інтернет-піратства в нашій країні, і, в першу чергу, через бездіяльність місцевих органів влади в даному питанні. Вищезазначена організація опублікувала список, у якому Україна фактично визнана інтернет-піратом номер один у світі [15, с. 2-3] і тому Міжнародний альянс інтелектуальної власності цілком підтримує рішення американської Торгової палати про присвоєння Україні статусу PriorityForeignCountry (PFC) [14], згідно якого за нашою країною здійснюватиметься постійний нагляд та вживатимуться заходи різного характеру (правового, політичного, судового, економічного тощо) для боротьби із кібер-злочинцями.

Отже, як бачимо, Україні необхідно бути готовими до нового сплеску злочинності, однак не простої – а віртуальної, тобто кібер-злочинності. Надсучасні комп'ютери, Інтернет, цифрові технології тощо сприяють їх поширенню. Все більше здійснюються крадіжки віртуальних грошей, які знаходяться на електронних картах, банківських рахунках тощо. Кількість зломів корпоративних мереж, серверів, ПК також зростає. Україна повинна бути готовою до протидії таким злочинам, формувати нові підрозділи правоохоронних органів, відповідних спеціалістів тощо. В іншому випадку,

вітчизняна економіка буде примітивізована, із великими обсягами готівки в обігу (а не електронних грошей), і, відповідно, готівкових розрахунків. В таких умовах лише ускладнюватиметься процес управління національною економікою, корупцію важко буде відслідковувати, а бізнес-взаємовідносини з розвиненими країнами натикатимуться на серйозні перепони.

І ми цілком згодні з твердженням, що на сьогодні є всі підстави передбачати, що ризики електронної, насамперед інтернет-злочинності, найближчим часом упевнено очолять перелік протиправних економічних діянь, що супроводжуються максимальною тонізацією різних угод та операцій і приховування колосальних фінансових ресурсів від офіційного обліку[2, с. 226].

Ще одна проблема, з якою все ж доведеться стикнутися Україні, якщо вона і надалі притримуватиметься курсу вибудовування «нової економіки» – зайнятість. Поширення у світі знанневомісткої економіки підвищуватиме стандарти ведення бізнесу, конкурентоспроможність товарів та підприємств. В таких умовах виникає необхідність «вирощування» так званих «зірок» – особливої категорії працівників, які володітимуть значним обсягом накопичених інформаційних та знанневих ресурсів, високою кваліфікацією та широким набором навичок. Адаптувати до умов віртуалізації підприємств (які стають все більш технологічнішими), такий персонал дозволяє змінювати та модифікувати свою діяльність в «режимі реального часу», максимально швидко адаптовуючись до постійних стресів. Іноземні науковці Л. Едвінсон і М. Мелоні вказують, що поширення віртуалізованих підприємств та організацій призведе до зменшення кількості керівного складу середньої ланки і заміни його різноманітними інформаційно-комунакаційними системами і базами даних[8, с. 443].

В таких умовах держава зіткнеться не із вирішенням проблеми розбудови «економіки знань», тобто економіки «для всіх», а з дилемою нової економіки – скільки творчих людей потребує суспільство, щоб функціонувати. В такій ситуації українське суспільство постане перед необхідністю ліквідації іншого рудимента «нової економіки»: «що робити із людьми, які не мають знань і умінь? Вивозити їх із країни? Страчувати?»[3, с. 87].

Бузсумнівно, розбудова економіки знань в даному векторі вимагатиме значну трансформацію системи післядипломної підготовки, посилення акцентованої уваги підприємств на підвищення кваліфікації власного персоналу та перепідготовки, оскільки саме це дозволяє підтримувати сталість інтелектуального капіталу і зокрема такої її складової як людський капітал на макро- та мікрорівні.

Висновки. Таким чином, поширення у світі інноваційної моделі розвитку та формування нової економіки у різних країнах містить у собі ряд загроз та небезпек, до яких слід підготуватися Україні. Поширення короткочасних «струсів» (коливань), розвиток Інтернету та віртуалізація суспільства (споживачів, грошей, підприємств тощо), і як наслідок віртуального піратства та партизанства вказує на те, що Україні слід адаптуватися до намічених світових тенденцій та готуватися до боротьби із тими проблемами, які висувають існуючі тренди. В іншому випадку запізніла реакція вимагатиме значно більших зусиль та витрат на побудову «нової» економіки в Україні.

Список використаної літератури

1. Иванов Д. Гламурный капитализм: логика «сверхновой» экономики / Д. Иванов // Вопросы экономики. – 2011. – № 7. – С. 44-61.
2. Ковальчук Т. Т. Макроекономічні ризики: класифікаційні ознаки, способи виміру, шляхи мінімізації / Т. Т. Ковальчук, Н. П. Ковальчук. – К. : Знання, 2012. – 301 с.
3. Крапивний І. В. Роль організаційних інновацій у формуванні економіки знань /

1. В. Крапивний // Механізм регулювання економіки. – 2005. – № 3. – С. 81-89.
4. Крупка К. В. «Нова економіка» – нова дилема / К. В. Крупка // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 6. – С. 329-334.
5. Кузьмін О. Є. Фріланс та загальна характеристика фрілансера / О. Є. Кузьмін, Н. Ю. Солярчук // Науковий вісник НЛТУ України. – 2012. – Вип. 22.7. – С. 375-380.
6. Морита А. Зроблено в Японії. – К. : Альпіні Бізнес Букс, АльпінаПаблішерс, 2000. – 240 с.
7. Научно-техническое сотрудничество Украины и России: состояние и механизмы развития : монография / под ред. д-ра экон. наук, проф. Л.И.Федуловой ; НАН Украины, Ин-т экон. и прогнозирования. – К. : [б.в.], 2013. – 328 с.
8. Новая постиндустриальная волна на Западе. Антология/Под ред. В.Л. Иноземцева. – М.: Academia, 1999. – 640 с.
9. Офіційний сайт інтернет-біржі «Elance». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.elance.com>. – Заголовок з екрану.
10. Офіційний сайт інтернет-біржі «oDesk». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.odesk.com>. – Заголовок з екрану.
11. Репьев А. Есть ли нам место в «новой экономике» / Либрусек. Много книг. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.rus.ec/b/98589/read>. – Загл. с экрана.
12. Таланчук П. Про стан науки в Україні та можливе місце АІНУ в її подальшому розвитку. – К.: УН-т «Україна», 2011. – 25 с.
13. Фатенок-Ткачук А.О. Парадигма проявів «нової» економіки / А. О. Фатенок-Ткачук // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 12 (138). – С. 53-60.
14. IIPA Supports U.S. Government's Initiation of an Investigation into Government of Ukraine's Practices that Resulted in the Identification of Ukraine as a Priority Foreign Country від 20 березня 2013 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.iipa.com/pressreleases/2013_May31_IIPA_Release_Ukraine_PFC.PDF. – Заголовок з екрану.
15. IIPA Special 301 Report Documents Piracy and Other Barriers that Harm U.S. Creators in Online & Physical Markets, Posing Threats to U.S. Job and Export Growth, in 48 Countries від 7 лютого 2013 року – 4 р.

M. Sedlyar

MODERN CHALLENGES AND PROBLEMS ON THE WAY OF THE NEW ECONOMY

An increasing number of countries is reaching out for migration to a new economy that is guided by use of such resources as knowledge and its' implementation in innovations. Though, the formation of such economy is involved with emerging of a totally different sort of problems state and society will meet with. Instability and its' main demonstration in new economy – short-term fluctuations – one of the main problems. Such fluctuating elements as the Internet and related virtualization of consumers, businesses, society and conversion of competition, etc. are contributing to uprising of churn economy. Therefore, market participants, and principally entrepreneurs begin focusing on short-term trends. The formation of new economy is characterized by an increasing individualization and deviation from mass product. The existing institutions in society, forms of business and crime are transforming by change-over to more and more virtual world: the proportion of virtual enterprises and organizations, online exchange markets is increasing, the number of new type of workers – freelancers is expanding, electronic money is becoming more and more popular,

etc. Intellectualization and virtualization of economy has resulted in a new type of crime – “virtual pirates”, “business guerrillas” and hackers. Well timed problem identification in these spheres will allow eliminating danger and related risks since before they put on foot their detrimental effect on national economy. Therefore, stabilizing the development of economy and society in whole.

Key words: *new economy, churneyconomy, virtual pirates, guerrillas business, freelancer.*